

Publicerad 2011-12-08 14:19 av gurkmupp

I just play with boys.

Jag är tydligen vacker, enligt vissa.

När någon uttalar sig på detta vis, börjar jag undra?

Varför de kan säga så? Hur kan dem veta?

Är man det andra säger eller är man det man själv tror?

Jag är vacker. Jag är söt. Jag ser bra ut. Jag är..

Är så mycket.

Är

Så

Mycket

Ja. Jag bekräftar mig själv.

Att jag duger. I vått och torrt.

För mig själv.

För dig.

Nej jag är inte utsidan. Inomhus öppnar nycklar till rum. Universum.

Olika dimensioner.

Tackar mor och far. För något som dem gav.

Halva från far min. Andra från mor.

Ni vet att jag inte äger ett endaste fotografi av er.

Inte ett levande bevis har jag på hur ni var.

Era egenskaper är mitt mysterium.

Er sammankomst. Vad vet jag hur och när, mer än att det har skett.

Jag är beviset. Ert facit.

Kanske har du gråtit far, över mig.

Kanske har mor gråtit, över dig.

En bastard. En oäkting är jag.

Någonstans undrar er dotter. Hur ni var, är..

Hur era anleten var målade.

Vems delar jag äger. För ibland äger dem mig. Utan att riktigt förstå.

För jag vet ju inte. Ovissheten har dragit i mig, men bara några minuter under ca..

22 år.

Pojkar säger så mycket, skall ni veta.
Och jag kan inte få säga det till er.
Att det är tack vare er.
Att dem kan säga så.

Jag är vacker. Jag är söt. Jag ser bra ut.
Jag är ett knullobjekt.

För pojkar leker.
Flickor tittar på.

Men en sak är säker.
Jag leker med pojkar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren gurkmupp med Poeter.se id #38296 innehar upphovsrätten